

ГОЛЬФ У ПРОГРАМІ ІГОР ОЛІМПІАД

Павлюк Ірина

Національний університет харчових технологій

Аннотация

В статье рассмотрен исторический анализ развития и проведения соревнований по гольфу в программе Игр Олимпиад (1900, 1904 и 2016 г), основные проблемы его развития как олимпийского вида спорта, причины его исключения из программы Олимпийских Игр и актуальность возобновления. Проанализирована система проведения отбора к Олимпийским играм 2016 года в Рио де Жанейро. Проведен комплексный анализ, который позволил установить основные тенденции развития гольфа как олимпийского вида спорта. Обоснованы перспективы его развития в олимпийской программе.

Ключевые слова. Гольф, Игры Олимпиад, система отбора, соревнования

Annotation

In the article the historical analysis of development and realization of competitions are considered on golf in the program of Olympic games (1900, 1904 and 2016 g), basic to the problem of his development, as an Olympic kind, reason of his exception from the program of Olympic games, and actuality of renewal. The system of selecting is analysed to the Olympic games 2016 year in Rio de Janeiro. An analysis that allowed to set basic progress of golf trends is conducted by complex, as an Olympic type of sport. Reasonable prospects of his development in Olympic program.

Keywords. Golf, Olympic games, system of selection, competition

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими завданнями.

На сьогоднішній день гольф – це найпрестижніша гра в світі, яка налічує мільйони прихильників по всьому світу, закриті та відкриті клуби і щорічні турніри, в яких беруть участь професіонали високого класу, а включення до програми Ігор Олімпіади надає йому ще більшої популярності та цікавить фахівців спорту [1].

Перша спроба включення гольфу до програми Ігор Олімпіад була зроблена при розгляді Міжнародним олімпійським комітетом програми Ігор XXVI Олімпіади 1996 року. МОК був готовий піти назустріч американцям і запропонував включити до програми гольф за однієї обов'язкової умови: олімпійський турнір з гольфу повинен пройти на знаменитих полях гольф-клубу в Огасті. Однак це викликало бурхливу негативну реакцію з боку як керівництва клубу, так і керівників Професійної асоціації гравців гольфу США, які порахували, що рівень потенційних учасників олімпійських змагань не настільки високий, щоб приймати їх на полях, на яких зазвичай виступають зірки професійного гольфу в турнірах «Мастерс». У результаті гольф так і не потрапив до програми Ігор XXVI Олімпіади [1].

Однак, уже в 2009 році на 121 сесії Міжнародного Олімпійсько-

Гольф у програмах Ігор Олімпіад (в період з 1900 по 2016 рр.)

Змагання	1900	1904	1908-2012	2016	всього
Жіночий одиночний розряд	•		-	•	2
Чоловічий одиночний розряд	•	•	-	•	3
Чоловічий командний розряд		•	-		1
Всього	2	2	0	2	6

го комітету було прийнято рішення про включення гольфу до програми літніх Олімпійських ігор. Таким чином, починаючи з 2016 року в Ріо-де-Жанейро, побудовані нові майданчики для гольфу, що відповідають усім сучасним вимогам. На цій сесії один з кращих спортсменів-професіоналів з гольфу Тайгер Вудс провів 20-хвилинну презентацію. Таким чином, після обговорень було прийнято позитивне рішення: більшість членів комісії проголосували «за», а точніше 63 – «за», 27 – «проти», 2 члени комітету утрималися. Прибічники гольфу також робили наголос на поступовій демократизації цього виду спорту і на все більшу зацікавленість молоді [3].

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Аналіз даних наукової літератури свідчить, що проблемними питаннями розвитку гольфу в Європі займаються ряд спеціалістів, переважно зарубіжні, серед них: Джек Ніклаус (Jack Nicklaus), Андреа Сарторі (Andrea Sartori), Майк Кантлей (Mike Cantley), Арнольд Палмер (Arnold Palmer) та ін. В Україні дослідження стосовно розвитку гольфу з точки зору професіоналізації висвітлені в роботах В. Платонова та С. Гуськова [1, 2]. У цьому дослідженні викладено узагальнення останніх тенденцій розвитку гольфу в країнах Європи як олімпійського виду спорту [6]. Аналіз спеціальної літератури дає підстави стверджувати про актуальність розробки цієї теми, а також про стабільне зростання наукового інтересу до

проблем розвитку гольфу як олімпійського виду спорту.

Мета дослідження. Аналіз історичних проблем розвитку гольфу як олімпійського виду спорту.

Методи дослідження: аналіз та узагальнення даних науково-методичної та спеціалізованої літератури, Інтернет-ресурсів; системний аналіз; історико-логічний аналіз.

Результати дослідження та їх обговорення. Гольф – це гра, яка проходить на покритому травою майданчику з використанням ключок і м'ячів. Мета гольфу – загнути м'яч у лунку за допомогою ключки, зробивши мінімальну кількість ударів.

На двох Олімпіадах поспіль – в 1900 і 1904 роках (перша відбулася в Парижі, друга – в Сент-Луїсі) вже був представлений гольф [1,2].

У індивідуальних змаганнях брали участь 74 спортсмени – троє були з Канади, а інші із США, та ще і справжній перформанс – турнір з патингу при світлі електричних ламп. Після кваліфікації, в якій були відібрані 32 кращих спортсмени, був влаштований плей-офф. У результаті кращим став канадець Джордж Лайон, американець Чендлер Іген став срібним призером, а його співвітчизники Барт Мак-Кіні та Френсіс Ньютон отримали бронзові нагороди.

Жінки ж грали тільки в Парижі. При цьому турнір був своєрідним. Він складався всього з одного раунду, в якому спортсменки пройшли дев'ять лунок. Чемпіонкою з показником 47 ударів стала американка Маргарет Еб-

ботт. На два очки від неї відстала співвітчизниця Полін Уиттиер, а бронзову медаль завоювала ще одна представниця США Дарина Пратт. У тому турнірі брало участь 10 спортсменок – по п'ять від США і Франції.

Ебботт стала першою американкою, що завоювала золоту медаль. За перемогу вона отримала фарфорову чашу. Ті Ігри стали єдиними, на яких переможці відвезли додому не медалі, а інші нагороди [2].

В змаганнях з гольфу на наступних Олімпійських іграх жінки, в порівнянні з минулими змаганнями, втратили право брати участь, але замість цього був проведений турнір серед чоловічих команд. Спортсмени трьох американських команд, які були представниками різних організацій – аматорів гольфу, змагалися індивідуально, і потім їх результати склалися. Кращою стала команда Західної асоціації гольфу.

Таким чином, у чоловіків відбулися три турніри. У 1900-му в Парижі медалі розіграли чоловіки в особистому розряді, а в 1904-му в Сент-Луїсі чоловіки виявляли найсильніших як в особистому, так і в командному розрядах, жінки брали участь лише в II Олімпійських Іграх (табл.1).

Проте, за рахунок того, що глядацький інтерес до гольфу був невисоким, комітет прийняв рішення про його виключення зі списку основної програми. Тим самим останній слід в історії Олімпіади спортсмени залишили на полі з гольфу в Сент-Луїсі. Таким чином, знадобилося ціле століття на те, щоб відродити гольф

Кваліфікаційний рейтинг спортсменів (чоловіки, жінки) до Ігор Олімпіад

Чоловіки				Жінки			
№	рейтинг	спортсмен	країна	№	рейтинг	спортсмен	країна
1	5	Бубба Уотсон	США	1	1	Лідія До	Нова Зеландія
2	6	Хенрік Стенсон	Швеція	2	2	Брук Хендерсон	Канада
3	7	Ріккі Фаулер	США	3	3	Інби Пак	Південна Корея
4	9	Денні Уиллетт	Великобританія	4	4	Лексі Томпсон	США
5	11	Джастін Роуз	Великобританія	5	5	Кім Цей Ен	Південна Корея
6	12	Серхио Гарсія	Іспанія	6	6	Емі Ян	Південна Корея
7	13	Патрік Рид	США	7	7	Арія Джутанугарн	Таїланд
8	15	Мэтт Кухар	США	8	8	Чхун Ин Ги	Південна Корея

і надати йому статус популярного виду спорту.

На Олімпійських іграх в Ріо-де-Жанейро змагання з гольфу проходили на полі з 18 лунками, у кожній з яких був свій стартовий майданчик, який позначався номером та індексом складності. Майданчик частково гладкий, частково нерівний. На полі передбачені спеціальні перешкоди, які гравцеві треба обігнути. Лунка зазвичай спеціально позначається прапорцем. На ділянці, де знаходиться лунка, трава невисока, щоб м'яч легко заходив у лунку. На інших ділянках трава може бути низькою, а може високою, якщо її мета створити перешкоду. Майданчик для гольфу розташований у Барра-да-Тижукі. Кожен учасник повинен пройти дистанцію в 18 лунок по чотири рази (по 18 лунок упродовж 4-х днів, усього 72 удари).

Всього учасників було 120, чоловіків (60) і жінок (60) порівну (табл. 1). Від кожної країни буде представлено не більше восьми чоловік (не більше чотирьох чоловіків і не більше чотирьох жінок). Кваліфікація змагань проходила в середині липня 2016 року, основою для неї послужив рейтинг світової федерації гольфу (табл. 2), яка й вирішувала, які турніри мають бути відбірними до Олімпійських Ігор [4,7].

Згідно з прийнятим рішенням

процедура відбору була такою: якщо чотири спортсмени країни займають місця з 1-го по 15-те, то вона висуває чотирьох учасників. Якщо спортсмени розміщуються за 15-м місцем, то від країни можуть бути висунені два учасники (табл. 2.).

Окрім квот, одне місце для чоловіків і одне для жінок отримує Бразилія, як країна-організатор Олімпійських Ігор. Кожен з регіонів світу обов'язково зможе висунути хоча б одного учасника (Азія, Америка, Африка, Європа і Океанія) [4,5,8].

Багато чоловіків відмовилися від поїздки в Ріо-де-Жанейро, посилаячись на віруси, які розповсюджені в Латинській Америці, тому в чоловічому гольфі були представлені не всі найсильніші спортсмени.

Для чоловічого гольфу характерним є постійне зростання призового фонду, гравці укладають контракти зі спонсорами, практично кожного тижня змагання з гольфу транслюють федеральними каналами. Високий рівень професіоналізації змагань з гольфу не дозволив багатьом провідним спортсменам взяти участь у змаганнях Олімпійських Ігор серед чоловіків. Натомість, у жіночому турнірі виступали практично всі найсильніші спортсменки.

Таким чином, наявні тенденції до поширення в світі гольфу як

олімпійського виду спорту.

Висновки. Основними факторами розвитку гольфу можна вважати зацікавленість населення, а особливості функціонування на різних історичних етапах пояснюються респектабельністю та престижністю виду спорту. Популярність гольфу зростає з кожним роком. На сьогоднішній день гольф є одним з найпрестижніших видів спортивних ігор сучасності. Включення гольфу до програми Олімпійських Ігор дозволить збільшити зацікавленість у розвитку дитячо-юнацьких шкіл з гольфу, впритул зайнятися підготовкою професійних спортсменів в усіх країнах світу, розбудовою матеріально-технічної бази і науково-методичного забезпечення підготовки спортсменів. У подальшій перспективі можливе включення до програми Олімпійських Ігор командних змагань з гольфу. Принципи гольфу як спортивної гри повністю відповідають Олімпійським ідеалам, що дозволяє сподіватися на повноцінне членство в Олімпійській програмі в подальшому.

Перспективою подальших досліджень у цьому напрямі є обґрунтування організаційно-методичних засад розвитку гольфу, як Олімпійського виду спорту та розробка алгоритму їх впровадження з урахуванням сучасних тенденцій спорту.

Література

1. Платонов В.Н. Олимпийский спорт: [Учебник]: В 2 кн.: Кн. 2 / В.Н. Платонов, С.И. Гуськов. – К.: Олимпийская литература, 1997. – 384 с.
2. Профессиональный спорт: [Учебник для студентов высших учебных заведений физ. воспитания и спорта] / Под общей ред. С.И. Гуськова, В.Н. Платонова. – К.: Олимпийская литература, 2000. – 392 с.
3. Перспективы развития мировой индустрии спорта до 2013 г. [Электронный ресурс] // Режим доступа: <http://www.rb.ru/article/perspektivy-razvitiya-mirovoy-industrii-sporta-do-2013-goda/6500387.html>.
4. Golf participation in Europe 2011 – [Электронный ресурс] // Режим доступа: https://www.golfbusinesscommunity.com/article/golf_participation_in_europe_2011.
5. Golf Business Community – [Электронный ресурс] // Режим доступа: <https://www.golfbusinesscommunity.com>.
6. 75 th Anniversary. European Golf Association / Christoph Meister. – Zwitterland, 2012. – P. 101. 7. [Электронный ресурс] // Режим доступа: <http://www.ega-golf.ch>
7. Golf history: [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.igfgolf.org/about-golf/history/>
8. Golf about: [Electronic resource]. – Access mode: <http://en.wikipedia.org/wiki/Golf>

